

Sygn. akt II Ka 263/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Łaszczych

Sędziowie: SSO Ryszard Warda

SSO Artur Bobiński (spr.)

Protokolant : Luiza Ustaszewska - Sęk

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2014 r.

sprawy **P. Z.**

oskarżonego z art. 217§ 1 kk i

na skutek apelacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej

z dnia 26 maja 2014 r. sygn. akt. II K 532/12;

I. zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrowi Mazowieckiej.

Sygn. akt II Ka 263/14

UZASADNIENIE

P. Z. został oskarżony o to, że w dniu 6 lipca 2013 r. w M. na ul. (...) uderzył pięściami po twarzy i tułowi K. Z.,

tj. o czyn z art. 217§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej wyrokiem z dnia 26 maja 2014 r., sygn. akt II K 523/13:

I. oskarżonego P. Z. uniewinnił,

II. na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. kosztami postępowania obciążył oskarżyciela prywatnego.

Powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego **apelacją** zaskarżył pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zarzucając mu:

I. błąd w ustaleniu stanu faktycznego przyjętego za podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia, mający istotny wpływ na treść wydanego wyroku, tj. przyjęcie przez sąd, że zeznania oskarżyciela prywatnego K. Z. i świadka C. Z. są niewiarygodne oraz danie wiary oskarżonemu i świadkom N. K., J. Z. i B. Z., które w stosunku do oskarżonego są osobami bliskimi, podczas, gdy materiał dowodowy w postaci opinii biegłych i spójnych zeznań naocznego świadka C. Z. i oskarżyciela prywatnego K. Z. wskazują, że oskarżony dopuścił się czynu z art. 217§1 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi Rejonowemu w Ostrowi Mazowieckiej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela prywatnego K. Z. była zasadna i skutkowałą orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

Zdaniem Sądu Okręgowego pełnomocnik oskarżyciela prywatnego formułując zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, nie wyartykułował *expressis verbis* zarzutu dowolnej oceny materiału dowodowego, co wynika z uzasadnienia złożonego środka odwoławczego, która to ocena skutkowałą poczynieniem błędnych ustaleń faktycznych. Sąd Rejonowy w pisemnych motywach wyroku stawia szereg pytań, na które postępowanie dowodowe nie dało odpowiedzi. Zdaniem Sądu Okręgowego odmawiając wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego K. Z. i jego matki C. Z., naoczego świadka zdarzenia, Sąd Rejonowy nie udzielił odpowiedzi na kluczowe pytanie dlaczego oskarżyciel prywatny miałby bezpodstawnie obciążać swojego brata. Dlaczego świadek C. Z. miałaby bezpodstawnie obciążać swojego drugiego syna, oskarżonego P. Z., konsekwentnie w toku całego postępowania potwierdzając wersję syna K.. Trzymając się dalej przyjętej przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu konwencji, odrzucając zeznania pokrzywdzonego i jego matki, należałoby postawić pytanie dlaczego oskarżyciel prywatny miałby ukrywać rzeczywistego sprawcę pobicia, jeśli nie byłby nim jego brat. Dlaczego również jego matka świadek C. Z. miałaby to czynić. Odpowiedzią na to pytanie nie jest ustalony przez Sąd Rejonowy fakt wieloletniego konfliktu pomiędzy braćmi, który mógłby wytłumaczyć postępowanie K. Z.. W toku postępowania nie ustalone zostało by skonfliktowaną z P. Z. była również jego matka C. Z., która przecież składała niekorzystnego dla oskarżonego zeznania.

Z pola widzenia Sądu Rejonowego zniknął ponadto fakt, że pokrzywdzony jeszcze tego samego popołudnia uzyskał pomoc medyczną, co dokumentuje karta leczenia szpitalnego z zapisem wywiadu lekarskiego, precyzującego okoliczności powstania obrażeń. Świadczy to o konsekwencji pokrzywdzonego w relacjonowaniu zdarzenia, tak wobec organów procesowych jak też wobec pracowników służby zdrowia i najbliższych w tym syna A. i siostry M. P.

Zdaniem Sądu Okręgowego zestawienie tych dowodów, w połączeniu z dowodami z zeznań świadków ze słuchu, poddane swobodnej, a nie dowolnej ocenie pozwolą Sądowi Rejonowemu na poczynienie prawidłowych ustaleń faktycznych.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd przeprowadzi ponownie postępowanie dowodowe. Poprzez przesłuchanie świadków i dowody nieosobowe w postaci dokumentacji, poczyni dodatkowe ustalenia co do korelacji czasowej wypadku drogowego, któremu uległ syn oskarżyciela prywatnego, zdarzenia opisywanego przez oskarżyciela prywatnego i jego matkę, pobytu na komisariacie policji w M. i oceni te ustalenia w kontekście faktu, że o godzinie 17,55 pokrzywdzonemu udzielono pomocy w szpitalu w O. M., co wynika z karty leczenia szpitalnego. Pozwoli to na ustalenie, czy istnieje możliwość, by obrażenia ciała powstały u pokrzywdzonego w innych okolicznościach niż podaje.

Tak ukształtowany materiał dowodowy Sąd Rejonowy podda ocenie uwzględniającej dyrektywy art. 7 kpk, a jeśli zajdzie taka potrzeba sporządzi uzasadnienie zgodnie z wymogami art. 424 kpk, skupiając się bardziej nie na stawianiu pytań, a na szukaniu odpowiedzi co do wiarygodności lub niewiarygodności poszczególnych dowodów.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.